

Рудень В.В.

Ruden' V.V.

**Божі настанови про час перебування
людини в земному періоді буття
та їх екстраполяція до сьогоденних
реалій тривалості життя
населення світу**

**God's instructions about the time
of person's stay in the earthly period
of genesis and their extrapolation
in today's realities of life duration
of population of the world**

Львівський національний медичний університет
імені Данила Галицького, кафедра громадського здоров'я,
м. Львів, Україна

Danylo Halytsky Lviv National Medical University,
Department of Public Health,
Lviv, Ukraine

vruden@ukr.net

Вступ

Очевидним на сьогодні, у будь-якій країні світу, є юридично зафіксований факт, коли громадянин, наділений світською нормою конституційного права, має прожити на Землі здорове життя з активним довголіття [1,2], що відповідало б змісту наявної системи міжнародних прав і свобод людини й громадянина [3].

Слушним у цьому є послатися на міжнародний аспект, коли вперше світське поняття, вихідні положення та практичні підходи до формування активного довголіття людини були сформульовані ВООЗ у 2002 р., про що значиться у Рамковій стратегії активного довголіття [4].

Подальший розвиток політика активного довголіття людини – як фінальної стадії життя/неминучої частини життя на Землі, яку збирається прожити кожна людина, отримала підтримку в Європейському Союзі, а саме: у процесі підготовки та проведення в 2012 р. «Європейського року активного довголіття та солідарності поколінь» [5] та реалізації Мадридського міжнародного плану діяльності з проблем старіння в регіоні Європи Економічної комісії ООН [6]; на Конференції міністрів країн Європейської Економічної комісії з проблем старіння «Створення суспільства для людей різного віку: сприяння підвищенню якості життя та активної старості» (19-20 вересня 2012 р., м. Відень, Австрія), де була прийнята Віденська Заява та схвалена Концепція активного довголіття з чотирма політичними цілями на період 2013-2017 роки [7], тоді як міністри країн Європейської Економічної комісії з проблем старіння на Лісабонській конференції підвели підсумки реалізації Мадридського міжнародного плану діяльності з проблем старіння у 2013-2017 роках та узгодили три стратегічні цілі до реалізації в регіонах Європейської Економічної комісії на період до 2022 року [8], а практичне наповнення даної суспільної проблеми відбулося завдяки ООН [9] та прийняттю ВООЗ програмного документу «Десятиліття здорового старіння (2021-2030 pp.)» [10].

В Україні увагу питанню здорового та активного довголіття людини відтворює «Стратегія державної політики з питань здорового та активного довголіття населення на період до 2022 року» [11].

У відповідності до цих та інших наявних світових регламентуючих документів та набутої міжнародної практики, у даному дослідженні ми вважаємо за необхідне споглянути на активне довголіття людини крізь призму наявних біблійних християнських засад тривалості життя людини в часі перебуванні індивідуума на Землі – Божих витоків довголіття, а також – на природу існуючого на сьогодні біостатистично-демографічного прогностичного показника – очікуваної тривалості життя серед населення світу, що і робить дане дослідження актуальним у власному змісті.

Мета дослідження – наукове встановлення та обґрунтування Божих настанов про час перебування людини в земному періоді її буття та їх екстраполяція в сьогоденні реалії тривалості життя населення світу.

Матеріали та методи

Виконано епідеміологічне, одномоментне, суцільне дослідження Святого Письма [12] та проведено аналіз даних Глобальної обсерваторії здоров'я ВООЗ за 2019 рік [13] зі зведенням їх та опрацюванням у електронних таблицях пакету Microsoft Office Excel (2021). При цьому використано бібліографічний, ретроспективний, кваліметричний, біостатистичний, математичний, наукової абстракції та графічний методи дослідження, а також методи історико-літературного синтезу, викопіювання, екстраполяції, дедуктивного усвідомлення, структурно-логічного аналізу з урахуванням принципів системності.

Результати дослідження та їх обговорення

Розкриваючи зміст окресленої прелімінарної складової наукової мети даного дослідження, слухним є,

гортаючи сторінки Святого Писання, дотиком торкнутися самої тривалості людського життя у світлі концепції креаціоністів (від лат. creatio – творення) [14] щодо створення світу, створення і еволюції людини, життя, Землі і Всесвіту [15,16].

У цьому справедливим є відзначити, посилаючись на Святе Письмо, що первинний намір Бога полягав у тому, щоб людина у створеному всесвіті (Бут.1:1-31) була безсмертною, тобто жила вічно та не померала, що, власне, і було стало на той час духовним виміром тривалості життя і першим часовим виміром перебування людини на Землі.

У цьому контексті Адам – як перша людина, був досконалим і міг насолоджуватися безконечним життям, якби залишався слухняним Богові (Бут. 2:15-17). Але через непослух – перший гріх, Єва і Адам втратили таку можливість (Бут. 3:1-6), а сам первородний гріх увійшов у світ Божий, і в подальшому всі люди, успадкувавши від них гріх та смерть (Рим. 5:12), отримали свій власний вимір часу перебування на Землі.

До всесвітнього потопу (1656 рік після створення Богом Адама і Єви) [17] тривалість людського життя сягала майже тисячі років (Бут. 5:5-29), що пояснюється наявною ще близькою до первісної досконалості Бога людини, ніж тих, хто з'являвся на світ пізніше.

Підтвердженням цьому знаходимо на сторінках Старого Заповіту, де зазначено, що найстарішою людиною на Землі був і лишається один із патріархів, прабабків людства, нащадок Сифа і син Еноха та дід Ноя, котрий у віці 187 років породив Ламеха і після цього ще прожив $n=782$ роки та породив «...інших синів та дочок», пророк-праведник Мафусаїл.

Згідно Біблії, він прожив 969 років і, таким чином, є найстарішою людиною (Бут. 5:21–27; Лк. 3:37), а його ім'я стало позначальним для довгожителів.

Простежуючи час знаходження людини на Землі, доречним є акцентувати увагу і на тому, що «...від дітей Адама і Єви рід людський швидко розмножився. Люди в той час жили довго, до $n=900$ років і більше. Від Сифа пішли благочестиві і добрі люди – «сини Божі», а від Каїна – нечестиві і злі – «сини людські». Спочатку нащадки Сифа жили окремо від нащадків Каїна, зберігали віру в Бога і в майбутнього Спасителя. Але згодом «сини Божі» почали одружуватися на дочках з потомків Каїна і стали переймати від них погані звички, розбещуватися і забувати істинного Бога. Через тривалий час нечестя між людьми дійшло до того, що з усіх людей на землі залишився вірним Богу тільки один нащадок Сифа – праведний Ной зі своєю родиною» [18].

Бачачи велике розбещення людей, милосердний Господь дав їм час на покаяння та виправлення – $n=120$ років: «Не перебуватиме дух мій у чоловікові назавжди, бо він також є тіло, й тому віку його буде сто двадцять років» (Бут. 6:3).

А втім, у розділ 11 книги Буття згадується також і про деяких людей, які прожили значно довше цього віку.

Встановлений, з волі Господа Бога перехід у земному житті людини з 1000-літнього віку до 120-літнього віку доречно трактувати як новий та другий

часовий період тривалості перебування людини у земному житті, що, у власному змісті, характеризується ще більшим відходом людей від Господа Бога через безбожництво з причини неправильно обраного ним способу життя, що базувався лише на підсвідомості самозбереження та продовження роду [19]. Звідси виходить, що життя людини на Землі в 120-років і є первозданним та другим Божим віком.

Відслідковуючи подальшу еволюцію часового періоду існування людини на Землі, доречно послатися на сторінки книги Святого Писання, де значиться, що Мойсей (1393-1273 до н.е.) від Господа Бога на горі Синай отримав дві кам'яні скрижалі – кам'яні таблиці [20], де було записано Заповіт з Десятьма заповідями (Вих. 20:1-17), що дозволяє слушно стверджувати про укладання завіту-угоди поміж Богом і обраним народом/дванадцятьма племенами Ізраїля (Втор.7:7-9; Бут.12:1-3; Бут.49:28; Йн.3:16).

Якраз у п'ятій Заповіді сам Господь Бог, у черговий раз, дає настанову щодо часу тривалості перебування людини на Землі: «Шануй батька твого й матір твою, як заповідав тобі Господь, Бог твій, щоб довго тобі жити й бути щасливим на землі, що її Господь, Бог твій, дає тобі» (Втор. 5:16), що доречно розцінювати як обіцянку Господа Бога на благополучне та тривале земне життя людини.

Окрім того, актуальними у контексті досліджуваної теми є і те, що і сам Мойсей (помер у віці 120 років – після 1000 років від потопу та будучи незвично старим для свого часу), розмірковував про стислість тривалості життя людини на Землі, про що свідчать сторінки Псалма: «Дні віку нашого сімдесят років, а як при силі – вісімдесят років; і більшість із них – то труд і марність, бо скоро линуть, і ми зникаєм» (Пс. 90/89:10).

Тому з наукової точки зору, тривалість земного періоду життя людей, згідно повчанням Святого Мойсея, доречно розглядати як третій Божий часовий етап проживання людини на Землі, що відповідає змісту у $n=70$ років, а за доброго здоров'я людини – і $n=80$ років.

У тій же Книзі Псалмів читаємо і про те, що людям на Землі, які не мають каяття та не бояться Бога (Пс.55/54:20), відведено четвертий тимчасовий період перебування в земному житті: «І ти, о Боже, зведеш у яму тління їх. Кровожерні та лукаві не доживуть до половини віку свого...» (Пс.55/54:24).

У досліджуваному питанні доцільно послатися і на сторінки Нового Завіту, коли майже 2000 років тому, Ісус Христос запитав у зібраного народу: «...хто з вас, трудившись, може додати до віку свого хоча б один лікоть?» (Лк. 12:25), на що і сам відповів: «...неможливе в людей, можливе є в Бога» (Лк. 18:27).

А через пророка Ісаїя (нар. бл. 765 р. до Христа та загинув мученицькою смертю в 696 р. до н.е.) сам Господь Бог предрік: «Бо як вік дерева, буде вік мого народу» (Іс. 65:22), тоді як у Книзі пророка Ісаї міститься пророцтво, що «...він знищить смерть навіки. І повтирає Господь з усіх облич сльози і зніме ганьбу з свого народу по всім світі, бо Господь сказав так» (Іс.25:8).

Ця ж обіцянка повторюється і в останній книзі Нового Заповіту – Книзі Одкровення Йоана Богослова:

«...сам Бог, ... і витре кожну сльозу з очей їхніх; і смерті не буде більше, ні скорботи, ні плачу, ні болю не буде більше, бо все попереднє минуло» (Откр.21:4)

Ретроспективний аналіз тривалості життя людини, згідно теорії креаціонізму, переконливо потверджують, що вічне життя, подане Богом людині, з причини первородного гріха Єви і Адама, притерпіло певну еволюцію на Землі у бік його поступово скорочення Богом з мотивів наявної віддаленості людини від первісної досконалості Бога серед усіх наступних поколінь, котрі з'являвся на світ пізніше.

Це переконливо свідчить, що світ більше не є ідеальним, оскільки гріх страждання і смерть бувають у майже у кожній людині, колись досконалому творінні, а скільки зла твориться у світі та будь-якому куточку нашої країни, бо «...всі бо згрішили й позбавлені слави Божої» (Рим.3:23), тобто сама людина змінила власна внутрішню природу, відійшовши в такий спосіб від законів Божих та скоротивши собі час перебування життя на Землі, а також втратила надію на спасіння і вічне життя з Богом у Небесах.

Проте, не дивлячись на зменшення часу тривалості земного життя людини, Господь Бог не залишає нас, і робить таке примирення людини можливим, бо «...Бог бо так полюбив світ, що Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в нього, не загинув, а жив життям вічним» (Йо.3:16), оскільки «...вічне життя у тому, щоб вони спізнали тебе, єдиного, істинного Бога, і тобою посланого – Ісуса Христа» (Йо.17:3).

Тобто, через шану до батьків своїх та зміщення основного акценту у власно обраному способі житті на духовність, не занижуючи при цьому ролі інших його здорових складових, спокута людини Ісусу Христу дає примирення з нашим Небесним Батьком «...Бо коли, будши ворогами, ми примирилися з Богом смертю його Сина, то тим більше тепер, примирившись, спасемося його життям» (Рим.5:10) і, людина має змогу подовжити час життя на Землі, а також заслужити за цей період у Бога на спасіння душі та дар вічного життя, оскільки сам Ісус Христос – це «...воскресіння і життя» (Йо.11:25).

У процесі наукової спроби екстраполяції отриманих емпіричних результатів, згідно теорії креаціонізму – Божих трактувань Святого Письма щодо часу перебування людини в земному періоді її життя в сьогоденність, доречно зазначити, що в світовій біостатистиці відкритих даних про реальну тривалість життя людей не вдалося відшукати!

Проте, як сам світ, так і країни світу на сьогодні користуються у цьому питанні наявним науково-методичним виміром тривалості життя людини на планеті Земля – біостатистичним показником «очікувана тривалість життя людини при народженні» [21]. Дефініція даного коефіцієнту маніфестує демографічний, прогностичний та гіпотетичний параметр, результат якого засвідчує усереднений очікуваний інтервал у роках між народженням і смертю особи чи певної когорти населення для конкретного покоління [22].

Іншими словами, показник «очікувана тривалість життя при народженні» містить середню кількість років,

які має прожити група людей, народжених в один рік, якщо смертність у кожному віці залишиться постійною в майбутньому [23]. При цьому, ймовірності дожиття до прогнозованого у кожному випадку віку залишається репрезентативною у $P \approx 60\%$ [24].

Окрім того, аналізований показник є доволі значимим у будь-якій країні світу, оскільки дозволяє відслідкувати, по-перше: стан протистояння суспільства наявним демографічним змінам, де невідворотність демографічного старіння людності має мати адекватні реакції суспільства на зміни соціально-демографічних умов життєдіяльності населення та наслідки прискореного його постаріння; по-друге: наявність соціально-економічних наслідків, що пов'язані насамперед із скороченням чисельності осіб працездатного віку, збільшенням демографічного та економічного / податкового навантаження на осіб працездатного віку, зростанням попиту на соціальні та медичні послуги серед громадян похилого віку; по-третє: вплив на публічні фінанси (зокрема, пенсійні кошти), ринок праці, системи охорони здоров'я та соціальних послуг; загальної зміни потреб в освітніх, житлово-комунальних і транспортних послугах, а також структурної взаємодії на рівні громад; по-четверте: ситуацію з гуманізації громадського життя країни як базової передумови успішної її модернізації до демократичних засад; по-п'яте: загальну якість життя населення в країні та підсумувати смертність у будь-якому віці; по-шосте: як вказівку на потенційну віддачу від інвестицій у людський капітал і є необхідним для розрахунку різних актуарних показників, тощо.

Вперш, чим конкретизуватися у даному дослідженні біостатистичними наслідками показника «очікуваної тривалості життя при народженні» в 2019 р. [25] слухним є відзначити, що чисельність населення планети Землі в аналізованому році сягла $n=7,7$ млрд осіб [26], серед яких християнство («помазаник», «месія») – як одна з трьох світових релігій (іслам/«сумирність», «покірність» сповідає $n \approx 1,57$ млрд мусульман, що складає $P=21\%$ населення світу та буддизм/«вчення Просвітленого» з майже $n=500$ млн буддистів, що становить $P=7,7\%$ населення Землі) є найбільшою за кількістю у світі вірних і охоплює $n \approx 2,3$ млрд християн або понад $P=45\%$ населення планети [27].

Загалом, усі релігії в світі: світові, національні та автохтонні/місцеві традиційні релігії та вірування, культури, обряди [28,29], на сьогодні мають міжетнічний і космополітичний характер, оскільки вони гарантують людям спасіння незалежно від того, до якого етносу належать їх послідовники, а також намагаються допомогти людині зрозуміти своє призначення і сенс існування в цьому світі, пояснити, що відбувається після смерті та проголосити, що є (або не є!) божеством і як ми маємо до нього ставитися [30].

У цьому контексті важливо є говорити, що людність, яка проживає на сьогодні на планеті Земля, у власній більшості сповідає ту чи іншу релігію і є благочестивою у власних діях.

Проте, виникає риторичне запитання: якщо та чи інша людина в земному періоді життя рівно виконує ті чи

інші релігійні закони/обряди, то як це позначається на тривалості її земного життя?

Аналіз результатів, представленого в 2019 р. ООН, показника «очікуваної тривалості життя при народженні» серед $n=191$ країни світу [31], на перший погляд, створює уявлення про те, що середній очікуваний період проживання людини на Землі радикально збільшився в порівнянні з минулими століттями. І поясненням цього, нібито є, світові здобутки науково-технічного прогресу, де відкриття в галузі медицини значно вдосконалили багато аспектів охорони здоров'я [32].

Проте, такий науковий погляд щодо подовження часу перебування людей на Землі, на думку історика, провідного фахівця із демографії Стародавнього Риму Стенфордського університету (США) Вальтера Шайделя,

є цілком помилковим, оскільки, пролонгування показника «очікуваної тривалості життя при народженні», в більшості країн світу, відбулося, у відповідності до наявних біостатистичних даних, за рахунок помітного зростання чисельності людей, котрі почали доживати до похилого віку [33]. І ще. Безпосередній вплив на даний показник у багатьох регіонах світу має насамперед високий рівень дитячої смертності та низка інших причин [34].

Дослідженням встановлено, що Глобальний показник (ВООЗ) очікуваної тривалості життя при народженні для населення світу в 2019 р. (див. дані рисунку) був близький до $\mu=74$ років, тоді як для чоловіків аналізований коефіцієнт знаходиться в межах $\mu=71$ року, а для жінок – $\mu=76$ років.

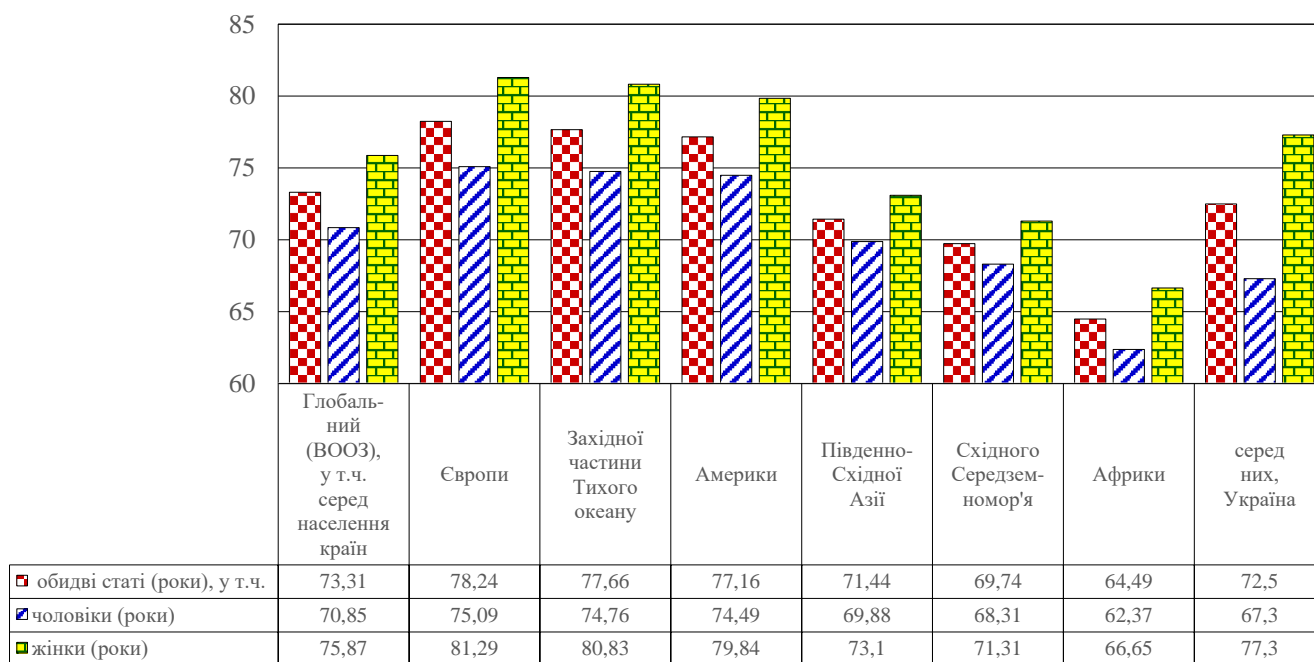

Рис. Біостатистичні показники про усереднену «очікувану тривалість життя при народженні» (років) (за ВООЗ) у контексті регіонів світу та України в 2019 р.

Доведено, що гіпотетично найбільший період земного життя для людності в 2019 р. був на європейському континенті Землі (новонароджені: обох статей – $\mu=78,24$ можливих років; особи чоловічої статі – $\mu=74,76$ років, жіночої статі – $\mu=81,29$ років), тоді як найнижчий аналізований показник відзначено для населення Африки (відповідно, $\mu=64,49$ років; $\mu=62,37$ років та $\mu=66,65$ років).

Обґрунтовано, що у жінок у всіх країнах світі очікувана тривалість життя при народженні була більшою, чим у чоловіків як по глобальному коефіцієнту, так і серед населення регіонів світу і знаходиться в межах $\mu=81,29$ років на європейському континенті та $\mu=66,65$ років в країнах Африки.

Аргументовано, що Божий поріг у тривалості життя людини на Землі у 80 років є прогностично характерним лише для осіб жіночої статі Європи ($\mu=81,29$ років) та

Західної частини Тихого океану ($\mu=80,83$ років), тоді як для всіх інших суб'єктів дослідження даний біостатистичний показник є значно менший аналізованого вікового параметру. Це, у кінцевому результаті, відповідає змісту третього біблійного часового етапу земного життя людини, що годиться інтерпретувати на сьогодні як «сходження від абстрактного до конкретного», про що тлумачив Святий Мойсей 3500 років тому.

Окрім всього цього, доречно говорити і про те, що у світі є поодинокі люди, які прожили чи живуть значно довше 80 років. Світовою наукою встановлено, що це довгожителі, котрі досягли земного життя більше ніж 90 років та супердовгожителі – які подолали вік на Землі у 110 років [35].

Тривалість такого часового земного періоду проживання кожної людини верифікується та вивчається за сучасними спеціалізованими стандартами та

підтверджується такими спеціалізованими міжнародними організаціями як «Група геронтологічних досліджень» [36] та «Книга рекордів Гіннеса» [37].

Власне, час земного перебування таких людей, на наш погляд, доречно трактувати як другу Божу часову форму тривалості земного життя для людей планети Земля, що і є первозданим Божим віком.

Перспективи подальших досліджень передбачають вивчення сьогоденних реалій тривалості життя людей в Україні в контексті Божих настанов щодо часу перебування людини на Землі.

Висновки

1) Встановлені, згідно аналізу текстів Святого Письма, часові виміри тривалості земного життя людини, а саме:

- безсмертя, тобто людина мала жити на Землі вічно та не померати (Бут.1:1-31), що, власне, і було першим Божим виміром тривалості її життя;

- другий часовий період тривалості земного життя для людей (n=120 років) (Бут. 6:3) – як час на покаяння та виправлення, відбувся з причини наявності великого безбожництва серед людей через обраний ними спосіб життя, що спричинило ще більший відхід від Господа Бога;

- третій Божий часовий етап проживання людини на Землі (70-80 років) (Пс. 90/89:10) встановлений з мотивів наявної ще більшої віддаленості людини від

первісної досконалості Бога серед усіх наступних поколінь, котрі з'являвся на світ пізніше і даний на виконання умов настанов Божих (Втор. 5:16);

- четвертий тимчасовий період земного життя (менше n=70 років) відведено Господом Богом людям, які не мають каяття та не бояться Бога (Пс.55/54:20, 24).

2) Аргументовано, що у контексті біблійних канонів часу тривалості життя людини на Землі та згідно біостатистичного показника «очікуваної тривалості життя при народженні», в 2019 р. максимальна тривалість життя людей у країнах світу поодинокі становила близько n=120 років, що і є другим первозданим Божим віком, тоді як часова тривалість життя людей світу на Землі в досліджуваному році у більшості (P≈60%) знаходиться в межах n=70-80 років – точно так само, як це було 3400 років тому, коли був написаний 90/89 Псалом, що доречно трактувати як третій часовий етап земного проживання людини, а кількісний вираз аналізованого біостатистичного показника менше n=70 років (P≈40%) повністю відповідає змісту четвертого Божого періоду перебування людини в земному житті.

3) Доказано, що жахіття гріха, який приносить для людини смерть у теперішній світі, з причини її віддаленості від Господа Бога та наявної глобальної системи влади, яка роз'їдає духовні та моральні засади християнства у світі [39] поступово скорочує земний період життя Божих персонажів, що цілком та повністю відповідає змісту Божих настанов про час перебування людини в земному періоді її буття.

Література

1. Шевцова С. Конституції світу: різні у всьому, але однакові в одному. Укрінформ від 27.06.2021 [Інтернет]. Доступно на: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3271178-konstitucii-svitu-rizni-u-vsomu-ale-odnakovi-v-odnomu.html>
2. Джуська А, Палюх А. Конституційне право людини на життя в Україні: сучасний підхід. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ [Інтернет]. 2019; 113(4):48-56. Доступно на: <https://ojs.naiu.kiev.ua/index.php/scientbul/article/view/1169/1176>.
3. Руднева ОМ. Міжнародні стандарти прав людини та їх роль у розвитку правової системи України [монографія]. Х.: ХНУВС; 2010. 351 с.
4. Active Ageing – A Policy Framework. A contribution of the World Health Organization to the Second United Nations World Assembly on Ageing [Internet]. Apr 2002. Madrid, Spain. Geneva, Switzerland. World Health Organization. Available from: https://www.who.int/ageing/publications/active_ageing/en/
5. 2012 to be the European Year for Active Ageing [Internet]. European Commission. 2010. Available from: <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=89&newsId=860>.
6. Активное старение. Программная справка ЕЭК ООН № 13 по вопросам старения [Интернет]. Третья Европейская Экономическая Комиссия ООН. Июнь 2012. Доступно на: https://www.unecsc.org/fileadmin/DAM/pau/age/Policy_briefs/ECE-WG.1-17-RU.pdf.
7. Доклад Конференции на уровне министров по проблемам старения "Создание общества для людей всех возрастов: содействие повышению качества жизни и активной старости" [Интернет]. Конференция на уровне министров по проблемам старения; 19 и 20 сент. 2012; Вена. Организация Объединенных Наций. Экономический и Социальный Совет: Европейская экономическая комиссия, Рабочая группа по проблемам старения. Доступно на: https://unece.org/fileadmin/DAM/pau/age/Ministerial_Conference_Vienna/Documents/ECE.AC.30-2012-2.R.pdf
8. A Sustainable Society for All Ages: Realizing the potential of living longer [Internet]. 21–22 Sept 2017; Ministerial Conference on Ageing. Lisbon. Available from: <http://www.unecsc.org/index.php?id=45245>
9. Resolution adopted by the General Assembly United Nations on 14 Dec 2020 № A/RES/75/131 [Internet]. United Nations Decade of Healthy Ageing (2021–2030). Available from: <https://www.who.int/initiatives/decade-of-healthy-ageing>
10. Десятиліття здорового старіння (2021–2030 pp.) [Интернет]. План дій ВООЗ. Доступно на: <https://www.who.int/initiatives/decade-of-healthy-ageing>.

11. Стратегія державної політики з питань здорового та активного довголіття населення на період до 2022 року: розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 січ. 2018 р. № 10-р [Інтернет]. Доступно на: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/10-2018-%D1%80#n8>.
12. Святе письмо. Дивен Світ [Інтернет]. Доступно на: <https://dyvensvit.org/bible/>
13. Life expectancy at birth (years) [Internet]. The Global Health Observatory World Health Organization. Available from: // [https://www.who.int/data/gho/data/indicators/indicator-details/GHO/life-expectancy-at-birth-\(years\)](https://www.who.int/data/gho/data/indicators/indicator-details/GHO/life-expectancy-at-birth-(years)).
14. Германюк О. Теорія креаціонізму: основні ідеї та проблеми впровадження в Україні [Інтернет]. Цифровий архів Острозької академії. Острог; 2012. Доступно на: https://eprints.ua.edu.ua/1410/1/Hermanjuk_060712.pdf.
15. Баранник МВ, Голобуцький ПВ. Креаціонізм. Енциклопедія історії України: у 10 т. Інститут історії України НАН України. К.: Наукова думка; 2009. Т. 5: Кон – Кю. с. 310–560.
16. Numbers R, Coleman W. Creationism. Microsoft Encarta Online Encyclopedia [Internet]. [Archived Oct. 22, 2009 in Wayback Machine]; 2007. Available from: http://encarta.msn.com/text_761580511-0/Creationism.html.
17. Ливингстон Д. Всемирный потоп: 3 000 лет до р.Х. [Інтернет]. Уинстон-Сейлем, США; 2006. Доступно на: <https://web.archive.org/web/20060623122634/http://www.scienceandapologetics.org/text/150.htm>.
18. Протоіерей Слобідський С. Закон Божий. Підручник для сім'ї та школи [Інтернет]. К.: Видавничий відділ УПЦ КП; 2005. с. 45. Доступно на: https://www.truechristianity.info/ua/books/zakon_bozhyi/zakon_bozhyi_download.php
19. Протоіерей Слобідський С. Бесіда про людину. Закон Божий. Підручник для сім'ї та школи [Інтернет]. К.: Видавничий відділ УПЦ КП; 2005. Доступно на: https://www.truechristianity.info/ua/books/zakon_bozhyi/zakon_bozhyi_download.php.
20. Попович МВ. Декалог. Універсальний словник-енциклопедія. 4-ге вид [Інтернет]. Львів: ТЕКА; 2006. 1432 с. Доступно на: <http://slovopedia.org.ua/29/53392-0.html>.
21. Назарова ОЮ. Середня тривалість очікуваного життя при народженні як індикатор демографічного стану країни. Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. 2012; 1011:72-76.
22. Чайковський ІА. Що таке очікувана тривалість життя і як її рахують [Інтернет]. За інформацією Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України. Доступно на: <https://www.nas.gov.ua/UA/PersonalSite/Pages/default.aspx?PersonID=0000014506>
23. Методика побудови таблиць смертності та середньої очікуваної тривалості життя для населення України та регіонів за статтю та типом поселення [Інтернет]. Затверджено наказом Державного комітету статистики України 26.04.2011 за № 103. Доступно на: // http://database.ukrcensus.gov.ua/PXWEB2007/ukr/method/mort_21-04-2011_ost.pdf
24. Лапшин ІМ. Середня очікувана тривалість життя як показник розвитку демографічної ситуації в Україні. Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво [Інтернет]. 2018; 3:158-162. Доступно на: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drep_2018_3_25.
25. Організація Об'єднаних Націй, Департамент економічних і соціальних справ, Відділ народонаселення. Перспективи світового населення 2019. Онлайн-видання [Інтернет]. 2019. Доступно на: <https://population.un.org/wpp/Download/Standard/Population/>
26. Демографічні показники населення світу 2019. World Population Prospects 2019. United Nation. Department of Economic and Social Affairs [Internet]. (2019). Available from: // <https://population.un.org/wpp/>
27. Місія служіння Got Questions. Які релігії є найпоширенішими у світі? [Інтернет]. Доступно на: // <https://www.gotquestions.org/Ukrainian/Ukrainian-world-religions.html>
28. Лобовик Б. Світові релігії. Філософський енциклопедичний словник. Київ: Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України: Абрис; 2002. с. 569–742.
29. Кобернік СГ, Коваленко РР. Фізична географія. Розділ IV населення України і світу. Тема 4. Релігійний склад населення. § 56. Географія світових і національних релігій. Підручник за 8 клас [Інтернет]. 2021. Доступно на: // https://subject.com.ua/textbook/geography/8klas_6/57.html.
30. Масляк ПО, Капіруліна СЛ. Географія. § 10. Релігія як явище культури. Світові та національні релігії. Підручн. для 9-го кл. з поглибленим вивченням географії. 2-ге видання [Інтернет]. Харків: "Ранок", Літера 2016; 2022. Доступно на: // <https://shkola.in.ua/2472-heohrafiia-9-klas-masliak-2022-pohlyblene.html>.
31. Country comparison. Life Expectancy at Birth. The World Factbook. Washington, D.C.: Central Intelligence Agency [Internet]. Available from: // <https://www.cia.gov/the-world-factbook/field/life-expectancy-at-birth/country-comparison>
32. Руджері А. Чи дійсно ми живемо довше, ніж наші предки? BBC NEWS. Україна [Інтернет]. 16 трав. 2020. Доступно на: // <https://www.bbc.com/ukrainian/vert-fut-52674143>.
33. Scheidel W. Physical wellbeing in the Roman world. Princeton/Stanford Working Papers in Classics. Version 2.0. [Internet]. Sept 2010. Available from: / <https://www.princeton.edu/~pswpc/pdfs/scheidel/091001.pdf>.
34. Longevity: Extending Life Span Expectancy. Disabled World. Updated/Revised [Internet]. Date: 2022-04-14 Available from: / <https://www.disabled-world.com/fitness/longevity/>
35. Онацький Є. Довголітність. Українська мала енциклопедія: 16 кн.: у 8 т. Накладом Адміністрації УАПЦ в Аргентині. Буенос-Айрес; 1958. Т. 2: Д – Є. Кн. 3. с. 361-362.
36. Група геронтологічних досліджень [Інтернет]. Доступно на: <https://grg.org/>

37. Офіційний сайт книги рекордів Гіннеса. Книга рекордів Гіннеса [Інтернет]. Доступно на: // <https://web.archive.org/web/20110224102544/http://guinnessworldrecords.com/>
38. Особливості релігійного і церковно-релігійного самовизначення громадян України: тенденції 2000-2020рр. Інформаційні матеріали підготовлені до чергового засідання постійно діючого Круглого столу «Релігія і влада в Україні: проблеми взаємовідносин» [Інтернет]. 25 лист. 2020 р. за сприяння Представництва Фонду Конрада Аденауера в Україні. Київ; 2020. 110 с. Доступно на: // https://razumkov.org.ua/uploads/article/2020_relihiya.pdf.
39. «Открытая война» и «духовные и нравственные основания»: из выступления главного стратега Трампа Стивена Бэннона на Ватиканской конференции летом 2014 года [Інтернет]. [цит. по J. L. Feder, "This Is How Steve Bannon Sees the Entire World," BuzzFeed]. Nov 16, 2016. Доступно на: <https://www.buzzfeed.com/lesterfeder/this-is-how-steve-bannon-sees-the-entire-world>.

References

1. Shevtsova, S. (2021, June 27). Konstytutsii svitu: rizni u vsomu, ale odnakovi v odnomu [Constitutions of the world: different in everything, but the same in one]. Ukrinform. Retrieved from <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3271178-konstitucii-svitu-rizni-u-vsomu-ale-odnakovi-v-odnomu.html> [in Ukrainian].
2. Dzhuska, A., Paliukh, A. (2019). Konstytutsiine pravo liudyny na zhyttia v Ukraini: suchasnyi pidkhid [The constitutional human right to life in Ukraine: a modern approach]. Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav, 113, 4, 48-56. Retrieved from <https://ojs.naiu.kiev.ua/index.php/scientbul/article/view/1169/1176> [in Ukrainian].
3. Rudnieva, O.M. (2010). Mizhnarodni standarty prav liudyny ta yikh rol u rozvytku pravovoi systemy Ukrainy [International human rights standards and their role in the development of the legal system of Ukraine]. (A monograph). Kharkiv National University of Internal Affairs. Kharkiv [in Ukrainian].
4. Active Ageing – A Policy Framework. A contribution of the World Health Organization to the Second United Nations World Assembly on Ageing (2002, April). Madrid, Spain. Geneva, Switzerland. World Health Organization. Retrieved from https://www.who.int/ageing/publications/active_ageing/en/ [in English].
5. 2012 to be the European Year for Active Ageing (2010). European Commission. Retrieved from <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=89&newsId=860> [in English].
6. Aktivnoe starenie (June 2012). Programmnyaya spravka EEK OON № 13 po voprosam stareniya. Tretya Evropeyskaya Ekonomicheskaya Komissiya OON. [Active ageing. UNECE Policy Brief on Ageing No. 13. The third United Nations Economic Commission for Europe]. Retrieved from https://www.unece.org/fileadmin/DAM/pau/age/Policy_briefs/ECE-WG.1-17-RU.pdf [in Russian].
7. Doklad Konferentsii na urovne ministrov po problemam stareniya "Sozдание obschestva dlya lyudey vseh vozrastov: sodeystvie povysheniyu kachestva zhizni i aktivnoy starosti" (September 19 – 20, 2012). [Report of the Ministerial Conference on Aging "Building a Society for People of All Ages: Promoting Quality of Life and Active Ageing"]. Organizatsiya Obshchestvennykh Natsiy. Ekonomicheskii i Sotsialnyi Sovet: Evropeyskaya ekonomicheskaya komissiya, Rabochaya gruppa po problemam stareniya. Konferentsiya na urovne ministrov po problemam stareniya [United Nations. Economic and Social Council: Economic Commission for Europe, Working Group on Ageing. Ministerial conference on ageing]. Vena. Retrieved from // https://unece.org/fileadmin/DAM/pau/age/Ministerial_Conference_Vienna/Documents/ECE.AC.30-2012-2.R.pdf [in Russian].
8. A Sustainable Society for All Ages: Realizing the potential of living longer (21–22 September, 2017). Ministerial Conference on Ageing. Lisbon. Retrieved from <http://www.unece.org/index.php?id=45245> [in English]. -
9. Resolution adopted by the General Assembly United Nations on 14 December 2020 № A/RES/75/131. United Nations Decade of Healthy Ageing (2021–2030). Retrieved from // <https://www.who.int/initiatives/decade-of-healthy-ageing> [in English].
10. Desiatylyttia zdorovoho starinnia (2021–2030). Plan dii VOOZ [Decade of healthy ageing (2021–2030). WHO action plan]. Retrieved from <https://www.who.int/initiatives/decade-of-healthy-ageing> [in Ukrainian].
11. Stratehiia derzhavnoi polityky z pytan zdorovoho ta aktyvnoho dovolittia naselennia na period do 2022 roku: rozporiadzhenniam Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 11 sichnia 2018 r. № 10-r. [Strategy of the state policy on healthy and active longevity of the population for the period until 2022: by order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated January 11, 2018 No. 10-r.]. Retrieved from // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/10-2018-%D1%80#n8> [in Ukrainian].
12. Sviate pysmo [Scripture]. Dyven Svit. Retrieved from <https://dyvensvit.org/bible/> [in Ukrainian].
13. Life expectancy at birth (years). The Global Health Observatory World Health Organization. Retrieved from // [https://www.who.int/data/gho/data/indicators/indicator-details/GHO/life-expectancy-at-birth-\(years\)](https://www.who.int/data/gho/data/indicators/indicator-details/GHO/life-expectancy-at-birth-(years)) [in English].
14. Hermaniuk, O. (2012). Teoriia kreationsizmu: osnovni idei ta problemy vprovadzhennia v Ukraini [Theory of creationism: main ideas and problems of implementation in Ukraine]. Tsyfrovyi arkhiv Ostrozkoi akademii. Ostroh. Retrieved from https://eprints.oa.edu.ua/1410/1/Hermanjyk_060712.pdf [in Ukrainian].
15. Baranyk, M. V., Holobutskyi, P. V. (2009). Kreationsizm. Entsyklopediia istorii Ukrainy: u 10 t. [Creationism. Encyclopedia of the History of Ukraine: in 10 volumes]. Vol. 5: Kon – Kiu. Instytut istorii Ukrainy NAN Ukrainy. K.: Naukova dumka [in Ukrainian].

16. Numbers, R., Coleman, W. (2007). Creationism. Microsoft Encarta Online Encyclopedia (Archived October 22, 2009 in Wayback Machine). Retrieved from http://encarta.msn.com/text_761580511-0/Creationism.html – [in English].
17. Livingston, D. (2006). Vsemirnyy potop: 3 000 let do r.H. (onlayn) [The Flood: 3,000 B.C. (online)]. Uinston-Seylem, SShA. Retrieved from // <https://web.archive.org/web/20060623122634/http://www.scienceandapologetics.org/text/150.htm> [in Russian].
18. Archpriest Slobidskyi, S. (2005). Zakon Bozhyi: Pidruchnyk dlia simi ta shkoly [The Law of God: A Textbook for the Family and the School]. K.: Vydavnychi viddil UPTs KP. Retrieved from https://www.truechristianity.info/ua/books/zakon_bozhyi/zakon_bozhyi_download.php [in Ukrainian].
19. Archpriest Slobidskyi, S. (2005). Besida pro liudynu. Zakon Bozhyi: Pidruchnyk dlia simi ta shkoly [Conversation about a person. God's Law: A Textbook for the Family and the School]. K.: Vydavnychi viddil UPTs KP. Retrieved from https://www.truechristianity.info/ua/books/zakon_bozhyi/zakon_bozhyi_download.php [in Ukrainian].
20. Popovych, M. V. (Ed.). (2006). Dekaloh. Universalnyi slovnyk-entsyklopediia (4-te vyd.) [Decalogue. Universal dictionary-encyclopedia (4th ed.)]. Lviv: TEKA. Retrieved from <http://slovopedia.org.ua/29/53392-0.html> [in Ukrainian].
21. Nazarova, O.Iu. (2012). Serednia tryvalist ochikuvanoho zhyttia pry narodzhenni yak indyikator demohrafichnoho stanu krainy [Average life expectancy at birth as an indicator of the country's demographic status]. Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V.N. Karazina, 1011, 72-76 [in Ukrainian].
22. Chaikovskiy, I. A. Shcho take ochikuvana tryvalist zhyttia i yak yii rakhuiut. Za informatsiieu Instytutu kibernetiky imeni V.M. Hlushkova NAN Ukrainy [What is life expectancy and how is it calculated? According to the Institute of Cybernetics named after V.M. Hlushkova National Academy of Sciences of Ukraine]. Retrieved from <https://www.nas.gov.ua/UA/PersonalSite/Pages/default.aspx?PersonID=0000014506> [in Ukrainian].
23. Metodyka pobudovy tablyts smertnosti ta serednoi ochikuvanoi tryvalosti zhyttia dlia naseleння Ukrainy ta rehioniv za stattiu ta typtom poseleння. Zatverdzheno nakazom Derzhavnogo komitetu statystyky Ukrainy 26.04.2011 za № 103 [Methodology for constructing tables of mortality and average life expectancy for the population of Ukraine and regions by gender and type of settlement. Approved by order of the State Statistics Committee of Ukraine on April 26, 2011 under No. 103]. Retrieved from // http://database.ukrcensus.gov.ua/PXWEB2007/ukr/method/mort_21-04-2011_ost.pdf [in Ukrainian].
24. Lapshyn, I.M. (2018). Serednia ochikuvana tryvalist zhyttia yak pokaznyk rozvytku demohrafichnoi sytuatsii v Ukraini [Average life expectancy as an indicator of the development of the demographic situation in Ukraine]. Derzhava ta rehiony. Seriia: Ekonomika ta pidpriemnytstvo, 3, 158-162. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/drep_2018_3_25. [in Ukrainian].
25. Perspektyvy svitovoho naseleння 2019 (2019). [World population prospects 2019]. Orhanizatsiia Obiednanykh Natsii. Departament ekonomichnykh i sotsialnykh sprav. Viddil narodonaselennia. Onlain-vydannia. Retrieved from <https://population.un.org/wpp/Download/Standard/Population/> [in Ukrainian].
26. Demographic indicators of the world population. (2019). World Population Prospects. United Nation. Department of Economic and Social Affairs. Retrieved from // <https://population.un.org/wpp/> [in English].
27. Misiia sluzhinnia Got Questions. Yaki relihii ye naiposhyrenishymy u sviti? [The mission of service of Got Questions. What are the most common religions in the world?]. Retrieved from // <https://www.gotquestions.org/Ukrainian/Ukrainian-world-religions.html> [in Ukrainian].
28. Lobovyk, B., Shynkaruk, V.I. (Eds.). (2002). Svitovi relihii [World religions]. Filosofskiy entsyklopedychnyy slovnyk (s. 569–742). Kyiv: Instytut filosofii imeni Hryhoriia Skovorody NAN Ukrainy: Abrys. [in Ukrainian].
29. Kobernik, S.H., Kovalenko, R.R. (2021). Fizychna heohrafiia. Rozdil IV naseleння Ukrainy i svitu. Tema 4. Relihiinyi sklad naseleння. § 56. Heohrafiia svitovykh i natsionalnykh relihii [Physical geography. Section IV population of Ukraine and the world. Topic 4. Religious composition of the population. § 56. Geography of world and national religions]. Pidruchnyk za 8 klas. Retrieved from // https://subject.com.ua/textbook/geography/8klas_6/57.html [in Ukrainian].
30. Masliak, P.O., Kapirulina, S.L. (2022). Heohrafiia. § 10. Relihiia yak yavyshe kulture. Svitovi ta natsionalni relihii [Geography. § 10. Religion as a cultural phenomenon. World and national religions]. Pidruchn. dlia 9-ho kl. z pohlyblenym vyvchenniam heohrafii (2-he vydannia). Kharkiv: "Ranok", Litera 2016. Retrieved from // <https://shkola.in.ua/2472-heohrafiia-9-klas-masliak-2022-pohlyblene.html> [in Ukrainian].
31. Country comparison. Life Expectancy at Birth. The World Factbook. Washington, D.C.: Central Intelligence Agency. Retrieved from // <https://www.cia.gov/the-world-factbook/field/life-expectancy-at-birth/country-comparison> [in English].
32. Rudzheri, A. (May 16, 2020). Chy diisno my zhyvemo dovshe, nizh nashi predky? [Are we really living longer than our ancestors?]. BBC NEWS Ukraina. Retrieved from // <https://www.bbc.com/ukrainian/vert-fut-52674143> [in Ukrainian].
33. Scheidel, W. (September 2010). Physical wellbeing in the Roman world. Princeton/Stanford Working Papers in Classics. Version 2.0. Retrieved from <https://www.princeton.edu/~pswpc/pdfs/scheidel/091001.pdf> [in English].
34. Longevity: Extending Life Span Expectancy. Disabled World. Updated/Revised Date: 2022-04-14. Retrieved from <https://www.disabled-world.com/fitness/longevity/> [in English].
35. Onatskyi, Ye. (1958). Dovholitnist [Longevity]. Ukrainska mala entsyklopediia (16 kn.: u 8 t., T. 2: D – Ye, kn. 3, s. 361-362). Nakladom Administratury UAPT's v Arhentyini. Buenos-Aires [in Ukrainian].
36. Hrupa herontolohichnykh doslidzhen [Group of gerontological studies]. Retrieved from // <https://grg.org/> [in Ukrainian].

37. Ofitsiyniy sait knyhy rekordiv Hinnesa. Knyha rekordiv Hinnesa [The official website of the Guinness Book of Records. Guinness Book of Records]. Retrieved from <https://web.archive.org/web/20110224102544/http://guinnessworldrecords.com/> [in Ukrainian].

38. Osoblyvosti relihiinoho i tserkovno-relihiinoho samovyznachennia hromadian Ukrainy: tendentsii 2000-2020rr. (2020). [Peculiarities of religious and church-religious self-determination of citizens of Ukraine: trends 2000-2020]. Informatsiini materialy pidhotovleni do chervovoho zasidannia postiino diiuchoho Kruhloho stolu «Relihiia i vlada v Ukraini: problemy vzaiemovidnosyn». 25 lystopada 2020 r. za sprianiia Predstavnytstva Fondu Konrada Adenauera v Ukraini. Kyiv. Retrieved from https://razumkov.org.ua/uploads/article/2020_religiya.pdf [in Ukrainian].

39. «Otkrytaya voyna» i «duhovnyie i nrvstvennyie osnovaniya»: iz vyistupleniya glavnogo stratega Trampa Stivena Bennona na Vatikanskoy konferentsii letom 2014 goda, tsit. po (Nov. 16, 2016). [“Open warfare” and “spiritual and moral foundations”: from a speech by Trump’s chief strategist Stephen Bannon at the Vatican Conference in the summer of 2014, quot. on]. J. L. Feder, “This Is How Steve Bannon Sees the Entire World,” BuzzFeed. Retrieved from <https://www.buzzfeed.com/lesterfeder/this-is-how-steve-bannon-sees-the-entire-world>. [in Russian].

Дата надходження рукопису до редакції: 26.07.2022 р.

Мета дослідження. Наукове встановлення та обґрунтування Божих настанов про час перебування людини в земному періоді її буття та їх екстраполяція в сьогоденні реалії тривалості життя населення світу.

Матеріали та методи. Виконано епідеміологічне, одномоментне, суцільне дослідження Святого Письма та проведено аналіз даних Глобальної обсерваторії здоров'я ВООЗ за 2019 рік з використанням комп'ютерного пакету Microsoft Office Excel (2021) при застосовуванні низки наукових медико-біостатистичних методів з врахуванням принципів системності.

Результати. Встановлені та науково обґрунтовані чотири Господні вказівки щодо часового виміру перебування людини у земному періоді життя: безсмертність; час на покаяння та виправлення в $n=120$ років; вік у 70-80 років; вік $n\leq 70$ років.

Доведено, що тривалість життя на Землі в 2019 р., згідно показника «очікуваної тривалості життя при народженні» у $P\approx 60\%$ населення країн світу відповідає третьому біблійному канону перебування людини на Землі ($n=70-80$ років), тоді як $P\approx 40\%$ населення мали вік $n\leq 70$ років (четвертий Божий період), хоча у світі зустрічаються поодинокі випадки, коли людина проживає і до $n=120$ років (другий Божий вік).

Аргументовано, що скорочення земного періоду життя Божих персонажів напряму залежить як від їх віддаленості від Господа Бога через жахиття гріха, так і від обраного ними способу життя, а також наявної глобальної системи влади, яка роз'їдає духовні та моральні засади християнства.

Висновки. Результати засвідчують про встановлені чотири Господні вказівки щодо часового виміру перебування людини у земному періоді життя та поступове скорочення земного періоду її життя через наявну віддаленість від її первісної досконалості Богу серед усіх наступних поколінь з причини безбожництва та через неправильно обраний спосіб життя, а також наявної глобальної система влади у світі, яка роз'їдає духовні та моральні засади християнства, що і ставить під сумнів надію на її спасіння і вічне життя людини з Богом у Небесах.

Ключові слова: Господь Бог, людина, Святе Письмо, Божі настанови, час перебування на Землі, роки, спосіб життя, показник, тривалість життя, безбожність, світ.

Aim of the study. The scientific establishment and substantiation of God’s instructions for the duration of a person’s stay in the earthly period of his existence with their extrapolation in the current reality of the life expectancy of the population of the world and Ukraine in 2019.

Materials and methods. An epidemiological, one-time, continuous study of the Holy Scriptures was carried out and an analysis of the data of the WHO Global Health Observatory for 2019 was carried out using the Microsoft Office Excel (2021) computer package, using a number of scientific medical and biostatistical methods taking into account the principles of systematicity.

Results. The Lord’s four instructions regarding the temporal dimension of the person’s stay in the earthly period of his life have been established and scientifically substantiated: immortality; time for repentance and correction in $n=120$ years; age of 70-80 years; age $n\leq 70$ years.

It has been proven that the life expectancy on Earth in 2019, according to the indicator of "life expectancy at birth" in $P\approx 60\%$ of the population of the countries of the world, corresponds to the third biblical canon regarding the time of the person’s stay on Earth ($n=70-80$ years), while $P\approx 40\%$ of the population is aged $n\leq 70$ years (the fourth God’s period of the person’s earthly life), although there are isolated cases in the world when the person lives up to $n=120$ років (the second age of God).

It is argued that the person’s distance from the Lord God due to the horror of sin depends both on the way of life chosen by him and on the global system of power, which erodes the spiritual and moral foundations of Christianity and gradually shortens the earthly life period of the main characters of God.

Conclusions. The results testify to the existing distance of man from his original perfection to God among all subsequent generations due to godlessness due to wrongly chosen lifestyle, while the existing global system of power in the world contributes to this, as it erodes the spiritual and moral foundations of Christianity and gradually shortens the earthly life period the main characters of God and calls into question the hope for their salvation and the eternal life of the person with God in Heaven.

Key words: Lord God, human, Holy Scripture, God's instructions, time on Earth, years, way of life, indicator, life expectancy, godlessness, world.

Відомості про автора

Рудень Василь Володимирович – доктор медичних наук, Заслужений лікар України, академік Національної академії наук вищої освіти України, академік української Міжнародної академії профілактичної медицини Наукового товариства імені Шевченка (Україна), дійсний член Нью-Йоркської академії наук (США), академік Міжнародної академії наук вищої освіти (Великобританія), професор Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького; 79010 м. Львів, вул. Пекарська, 69.

Примітка. У статтях збережено орфографію, пунктуацію та стилістику авторів.